

MAŁOMOCNY (1) ai

a jasne; oba o prawdopodobnie jasne (tak w mało oraz w mocny).

[sg m A małowocn(e)go.] ◊ pl N m pers małowocni.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Słaby, chory, kaleki; tu: w funkcji rzeczownika: ktorzy ná śmiech năwiedli ná mury flepych y chromych/ iákoby rzekł/ obronią ci máłowocni bez nas/ dufáiąc mocney obronie mieyskiej. BielKron 69v; [et nos putavimus eum quasi leprosum a mÿ myelyfmÿ go ífobie za tredovathego (bohemus habet [tj. tak ma tekst czeski]/) Malomoćnego TomZbrudzPeryk Is 53/4].

RS